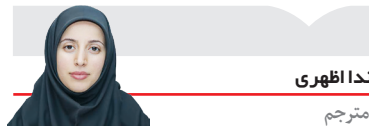

«فرهیختگان» از رده‌بندی استادان دانشگاهی در دنیا گزارش می‌دهد

۷۵ درصد اساتید دانشگاهی آمریکا ثابت نیستند

ندا اظهري

مترجم

گرفته شده است که آنها طبق همین روال فعالیت کرده و حتی انتصابات دانشگاه‌ها و حقوق و مزایا هم براساس همین گروه‌بندی‌ها انجام می‌شود. معمول ترین شکل خدمت در دانشگاه، اعضای هیأت علمی و استادان رسمی هستند که موقعیت شغلی ثابتی است و جز در شرایط خاص امکان اخراج یا قطع همکاری آن با مجموعه وجود ندارد. این حمایت شغلی از استادان رسمی، آزادی علمی را هم تضمین کرده است. اگر استادی به حفظ موقعیت شغلی خود اطمینان داشته باشد، فضای آزادی برای تفکر و دستورالعمل‌های اجرایی ازسوی او وجود دارد که هدف آن گرایش بیشتر به پژوهش‌های موجود و جدید است تا دانشجویان با چشم‌اندازهای متفاوتی آموزش ببینند.

۷۵ درصد اساتید دانشگاهی آمریکا ثابت نیستند

به گزارش insidehighered، در دانشگاه‌های آمریکا در سال ۲۰۱۸ حدود ۱/۵ میلیون عضو هیات علمی حضور داشت و به نظر می‌رسد تعداد استادان تمام‌وقت در مقایسه با استادان پاره‌وقت بسیار کمتر شده است. به عنوان مثال، در سال ۲۰۱۳، حدود ۵۰/۷ درصد از استخدامی‌های دانشگاه‌ها در بخش آموزش متمرکز بودند و به صورت نیمه‌وقت کار می‌کردند، این درحالی است که در سال ۲۰۱۵، این آمار به ۵۰/۲ درصد کاهش یافت. اما پس از آن نوساناتی که در این میان وجود داشت، نسبت را به سمت بالا رفته دوباره استادان تمام‌وقت می‌برد و در جدیدترین آمار به‌دست آمده در سال ۲۰۱۸، تعداد استادان تمام‌وقت ۶۱/۳ درصد اعلام شد که نسبت به ۶۲/۵ درصد سال قبل از آن، روند کاهشی را نشان می‌دهد، به‌طوری که در سال ۲۰۱۸ در مقایسه با سال ۲۰۱۵، تعداد استادان تمام‌وقت حدود ۱/۲ درصد کاهش داشته است. اما آنچه مسلم است اینکه حدود ۷۵/۵ درصد از استادان و اعضای هیات علمی دانشگاهی در زمره نیروی ثابت دانشگاهی قرار نمی‌گیرند.

مربیان دستیار؛ پاره‌وقت‌های ۵۰ درصدی

معمولا افرادی که در سطح دانشگاهی تازه‌وارد هستند، به‌عنوان مربی کمکی یا مربی پاره‌وقت مشغول به کار می‌شوند که البته مراکز مختلف، از عنوان‌های متفاوتی برای این افراد استفاده می‌کنند و دانشجویان هم در نوع خطاب کردن افرادی که با عنوان مربی کمکی کار خود را آغاز می‌کنند، دچار مشکل می‌شوند. برخی از آنها فارغ‌التحصیل مقطع دکتری هستند و انتظار دارند با لفظ دکتر مورد خطاب قرار گیرند. این مربیان کمکی، دوره‌هایی را در کالج یا دانشگاه تدریس می‌کنند، اما کارمند تمام‌وقت دانشگاه تلقی نمی‌شوند. برخی از آنها دارای مدرک دکتری و برخی مدرک کارشناسی ارشد دارند و حقوق تمام‌وقت یا مزایایی مانند پوشش بیمه یا حقوق بازنشستگی هم به آنها تعلق نمی‌گیرد. اما در عین پاره‌وقت بودن این موقعیت شغلی، افراد کار دشوار و طاقت‌فرسایی دارند، به‌طوری که برخی از شاغلان در این منصب، به دلیل حقوق پایین و امنیت شغلی بسیار ضعیف و مزایای شغلی کمی که دارند، آن را وحشتناک عنوان می‌کنند. حدود ۵۰ درصد از استادان دانشگاهی را استادان پاره‌وقت یا مربیان دستیار تشکیل می‌دهند. قرارداد این مدرسان درس به درس بسته می‌شود. مدرسان دستیار پاره‌وقت برای ارتقا به استادیاری پاره‌وقت، با داشتن مدرک ارشد یا مدرک حرفه‌ای از دانشگاهی معتبر، با حداقل دوسال سابقه تدریس و حداقل ۱۲ واحد آموزش داده‌شده و تایید نهایی آن می‌توانند ارتقا پیدا کنند. مربیان پاره‌وقت به‌ازای هر ساعت تدریس در یک هفته معادل هزار تا ۱۵۰۰ دلار حقوق می‌گیرند.

شرایط ویژه دانشگاه‌ها برای اساتید مدعو

استاد مدعو هم یکی دیگر از دسته‌بندی‌هایی است که در دانشگاه‌ها به‌طور موقت تدریس می‌کند. دانشگاه استاد مدعو را برای ایجاد دیدگاهی جدید برای دانشجویان به کار می‌گیرد تا از این طریق با همکاری بین استادان و محققان را برقرار کند یا جای خالی یک گروه را به‌طور موقت پر کند. مدت ماندگاری استاد مدعو در یک دانشگاه بین چندماه تا یک سال است. این استاد مدعو با فرض اینکه از طرف دانشگاه اصلی خود حقوق دریافت می‌کند، از طرف دانشگاه مدعو هم کمک‌هزینه‌ای به‌او تعلق می‌گیرد. آنها معمولا در دوره مدعو بودن، روی اتمام یک کتاب، پروژه تحقیقاتی یا دیگر امور آکادمیک تمرکز می‌کنند. دانشگاه‌ها معمولا استادانی را دعوت می‌کنند که معروف باشند و پرداختی آنها به استادان مدعو تنها کمک‌هزینه است و حقوق ثابتی پرداخت نمی‌کنند. برای رسیدن به مقام استادیاری، افراد باید حدود ۱۱ مقاله منتشر شده و سابقه زیادی در تدریس داشته باشند. استاد مدعو سالانه حدود ۱۱۵ هزار دلار حقوق دریافت می‌کند.

استاد بالینی چه نقشی در دانشگاه‌ها دارد؟

استادانی که با لقب بالینی فعالیت می‌کنند، در آموزش عملی و حرفه‌ای دانشجویان مشارکت می‌کنند و تأکید آنها روی مهارت‌های عملی است. این استادان معمولا از نظر دانشگاهی ثابت نمی‌شوند، اما می‌توانند به‌عنوان استاد تمام‌وقت یا پاره‌وقت فعالیت کنند. حوزه فعالیت آنها بیشتر حقوق، پزشکی و مدرسه تجاری است و معمولا پروژه‌های بزرگ تحقیقاتی دانشگاه‌ها را برعهده می‌گیرند. این اساتید سالانه تا ۱۷۷ هزار دلار حقوق دریافت می‌کنند.

دانشیاران چه وظیفه‌ای برعهده دارند؟

دانشیار از نظر موقعیت شغلی بالاتر از استادیار قرار می‌گیرد. در سیستم عالی آموزشی آمریکا و آمریکای شمالی، دانشیار جایگاه شغلی تمام‌وقتی است که بین استادیار و استاد تمام قرار می‌گیرد. استادیارها با رسیدن به جایگاه استاد تمام‌وقت، می‌توانند به مقام دانشیار برسند. دستیابی به جایگاه استاد تمام‌وقت حدود پنج تا هفت سال به‌طول می‌انجامد که بعد از بررسی مقالات منتشر شده استاد، تحقیق و تدریس محقق می‌شود. در برخی موارد، دانشیاران به استادی تمام‌وقت نمی‌رسند. به‌عنوان مثال، اگر استادیار در دانشگاه دیگری تدریس کرده باشد یا به‌تازگی از مقطع دکتری فارغ‌التحصیل شده باشد، با داشتن تجربه غیر آکادمیک می‌تواند در مسیر تمام‌وقت شدن و دستیابی به دانشیاری برسد. دانشیارها به‌طور متوسط ۹۷ هزار دلار حقوق می‌گیرند.

استاد موقوفه چه کسی است؟

کمک‌های مالی یا وقف دانشگاهی به مبلغی اطلاق می‌شود که برای سرمایه‌گذاری به دانشگاه داده می‌شود. استادی که به آن لقب استاد موقوفه داده می‌شود، حقوق دائمی و معینی را از محل وقفی که به‌طور اختصاصی به این منظور انجام شده، دریافت می‌کند. سود و سود حاصل از این کمک مالی سرمایه‌گذاری شده صرف دانشگاه می‌شود و مبلغ اولیه باقی می‌ماند. در این میان، استاد موقوفه به استادی گفته می‌شود که حقوق او از همین منبع وقف تأمین می‌شود. این جایگاه برای اهداکننده‌ای تعیین می‌شود که وقف را برای تأمین بودجه استاد اعطا می‌کند و گاهی استاد موقوفه شخصی است که در حال انجام تحقیق یا دستورالعملی است که با فلسفه اهداکننده همسو باشد. معمولا لقب استاد موقوفه به آن دسته از اعضای هیات علمی داده می‌شود که از طریق فعالیت علمی، فعالیت‌های خلاقانه یا خدمات خود و نیز از طریق تدریس متمایز شده‌اند. اعضای هیات علمی تمام‌وقت که جزء استادان ثابت دانشگاهی هستند و نیز دانشیاران می‌توانند در این جایگاه قرار گیرند. این سمت در یک بازه سه‌ساله به استادان تعلق می‌گیرد که سال به سال عملکرد آنها بررسی می‌شود. معمولا وقف‌کننده‌ها اهداکننده‌های خصوصی هستند که این سرمایه‌گذاری‌ها را برای پیشرفت دانشگاه‌ها انجام می‌دهند، اما در این میان، برخی هم منافع شخصی را دنبال می‌کنند. این وقف‌ها با هدف پیشبرد پروژه‌های تحقیقاتی به‌منظور حل چالش‌ها صورت می‌گیرد و استادان موقوفه که از این منبع حقوق دریافت می‌کنند، سرپرستی انجام این تحقیقات را برعهده می‌گیرند. متوسط حقوق سالانه استاد موقوفه ۹۱ هزار دلار است.

اساتید دانشگاهی

چگونه ممتاز می‌شوند؟

استاد ممتاز معمولا به رده بالای استادان تمام‌وقت و ثابت دانشگاهی اطلاق می‌شود. این مقام به این دلیل به این اساتید داده می‌شود که بسیار قابل احترام بوده و در زمینه مطالعاتی خود پیشگام هستند. معمولا به این استادان برجسته هم مانند استادان دارای مدرک دکتری، استاد یا دکتر خطاب می‌شود. انتصاب به درجه استاد ممتازی تنها در صورتی انجام می‌شود که مشخص شود فرد متعهد به حفظ سابقه دستاوردهای فکری و خلاقانه برای حفظ شهرت ملی یا بین‌المللی است. استاد ممتاز به‌طور متوسط سالانه ۱۱۲ هزار دلار حقوق می‌گیرد.

دستیار دانشجو چه کسی است؟

دستیار فارغ‌التحصیل شباهت‌هایی به مدرس پاره‌وقت دارد، اما تفاوت‌های کلیدی در آن مشاهده می‌شود. از مهم‌ترین تفاوت‌ها این است که آن فرد که مشغول تدریس می‌شود، هنوز دانشجو است و در مقطع ارشد یا دکتری تحصیل می‌کند. به‌نظر می‌رسد این دستیاران، رده‌ای بالاتر از دستیاران پاره‌وقت داشته باشند و دلیل آن، این است که بسیاری از دوره‌های تحصیلات تکمیلی به دانشجویان کمک‌هزینه‌ای پرداخت می‌کنند که شهریه آنها را هم پوشش می‌دهد و دستمزد کمی هم پرداخت می‌کنند و در ازای آن، دانشجویان تحصیلات تکمیلی باید یک یا چند دوره تحصیلات تکمیلی را تدریس کنند که این مبلغ نسبت به حقوقی که به دستیاران پاره‌وقت داده می‌شود، بالاتر است. از طرف دیگر، درحالی که دستیاران فارغ‌التحصیل جزء اعضای هیات علمی تلقی نمی‌شوند، اما در قالب تمام‌وقت می‌توانند به‌عنوان دانشجو و استاد به یک کالج یا دانشگاه متصل شوند. این در صورتی است که مدرسان دستیار پاره‌وقت بوده و در مراکز آموزشی کار می‌کنند. این دستیاران، در امر آموزش به استادان و اعضای هیات علمی در کلاس، آزمایشگاه یا مرکز کمک می‌کنند، اما برخی از آنها هم به‌تنهایی کلاس را اداره می‌کنند. این دستیارها معمولا به‌طور متوسط سالی ۳۹ هزار دلار دریافتی دارند.

درآمد استاد پژوهشی از گزنت‌های تحقیقاتی تأمین می‌شود

استاد پژوهشی معمولا هیچ کدام از وظایف آموزش دانشجویان در کلاس درس را برعهده ندارد و در عوض، روی تحقیق و پژوهش متمرکز می‌شود. در بیشتر دانشگاه‌ها، استادان پژوهشی مشمول رسیدن به درجه استاد تمام‌وقت نمی‌شوند و تمام درآمد خود را از طریق گزنت‌های تحقیقاتی کسب می‌کنند و هیچ تعهد حقوقی منظمی ندارد. اگر بخواهیم این درجه از استادی را در طبقه‌بندی استادان قرار دهیم، در رده استادیاری و دانشیاری قرار می‌گیرند. استادان پژوهشی سالانه حدود ۶۳ هزار دلار حقوق می‌گیرند.

استادیاری نخستین گام در مسیر استاد تمامی

استادیارها جزء اعضای هیات علمی تمام‌وقت دانشگاه‌ها محسوب می‌شوند که هم در تدریس دروس و هم انجام تحقیقات دانشگاهی نقش دارند. استادیاری نخستین گام برای رسیدن به مقام استاد تمام‌وقت دانشگاه است، به‌همین دلیل در مقاطع دکتری، دانشجویان رقابت زیادی برای رسیدن به این مقام دارند و صدها نفر برای دستیابی به این جایگاه تقاضای می‌دهند. به این افراد دکتر یا پروفیسور اطلاق می‌شود. برخی از استادیاران که مراحل ابتدایی استاد تمام‌وقت را می‌گذرانند، فاقد مدرک دکتری هستند و بیشتر مدرک ارشد دارند. استادیاران باید حداقل هشت سال سابقه تدریس یا کار در موقعیت‌های پژوهشی داشته و حداقل هفت مقاله یا کتاب منتشر کرده باشند تا بتوانند برای جایگاه دانشیاری اقدام کنند. متوسط حقوق استادیارها ۷۷ هزار دلار است.

استاد تمام‌ها و تدریس ۴۰ ساعت هفتگی در دانشگاه

استاد تمام، سطح بعدی در طبقه‌بندی دانشگاه‌ها است که معمولا بعد از دانشیاری موفق به انتساب جایگاه در دانشگاه می‌شوند. دانشیاران بعد از پنج تا هفت سال می‌توانند به استاد تمامی برسند. این جایگاه بالاترین درجه ارتقای استادی است که به این افراد پروفیسور هم اطلاق می‌شود. استاد تمام در سطوح بالای کارشناسی و فارغ‌التحصیلی تدریس می‌کند. برای رسیدن به درجه استاد تمام، فرد باید ۱۱ مقاله منتشر کرده باشد که در سه مورد از آنها باید نویسنده اصلی باشد. یک استاد تمام دانشگاه هفته‌ای ۴۰ ساعت باید تدریس کند و به‌ازای آن، سالانه حدود ۴۴ هزار تا ۱۴۸ هزار دلار حقوق دریافت می‌کند.

استاد

بازنشسته

استادی که بعد از سال‌ها بازنشسته می‌شود، به لقب استاد بازنشسته می‌رسد، این درحالی است که بعضی از استادان حتی بعد از بازنشستگی هم به‌طور پاره‌وقت تدریس را ادامه می‌دهند، اما فعالیت آنها به اندازه قبل نیست.